

Sankarivainajien hautajaiset kymmenennen kerran

Sotavainajien muiston vaalimisyhdistys järjesti yhdessä Lappeenrannan seurakuntayhtymän ja Maasotakoulun kanssa etsinnöissä Venäjän alueelta löydettyjen suomalaisten sotilaiden jäännösten sankarihautajaiset Lappeenrannassa. Yhteensä 42 talvi- ja jatkosodassa menehtynyttä sankarivainajaa siunattiin Lappeen Marian kirkon sankarihautausmaalle. Vainajista viisi oli tunnistettua.

Ennen vainajien hautaan siunaamista pidettiin messu Lappeen kirkossa. Jumalanpalveluksessa saarnasi kenttäpiispa **Pekka Särkiö** ja liturgina toimi kirkkoherra **Mika Lehtonen**.

Tapahtuman kaikissa osissa oli mukana Rakuunasoitto-kunta, jota johti musikkimajuri **Riku Huhtasalo**.

Sankarivainajien siunaaminen

Puheessaan sankarihau-dalla kenttäpiispa vertaili kirkon ja puolustusvoimien kirkollisen työn rooleja ja tehtävän muutospainetta. Hän otti esiin myös sotavainajat sekä omaisina että yhteiskunnan jäseninä.

Aina uudelleen kirkossa joudutaan pohtimaan sitä, mikä on sen keskeisin tehtävä. Kilpailu ihmisten huomios-ta ja supistuvat kirkon jäsen-luvut synnyttävät uusia toiminta-ideoita. Niiden on kuitenkin perustuttava kirkon perusteh-tävälle, evankeliumin julista-miselle, kastamiselle ja opetta-miselle. Ne tekevät kirkon kir-koksi.

Myös puolustusvoimien kirkollinen työ rakentuu täl-le pohjalle. Sotilasapit tuovat evankeliumin lohduttavan rau-hansanoman sodan, kuoleman ja kriisien keskelle. Kaatuneit-en muistopäivä muistuttaa siitä, että edelleen on kaatuneit-en omaisia, jotka ovat jääneet kaipaamaan läheisiään. Meil-läkin on aihetta muistaa kii-tollisina sankarivainajia, itsel-lemme tuntemattomia ihmisiä, nuoria miehiä ja naisia.

Heidän kuolemansa koski kipeästi läheisiin, mutta samal-la uhri oli väistämätön. Kyse oli kansakunnan hengissä sel-viämisestä. Luovuttaminen tai tappio olisi merkinnyt vangitsemisiä, teloituksia ja pakko-siirtoja. Vastassa oli silloin 200 miljoonan asukkaan suurval-ta ja sotilasmahti, joka halusi ottaa väkivalloin haltuunsa koko Suomen. Neuvostoliiton silloinen ideologia näki kristinuskon asiaksi, joka piti perusteellisesti juuria pois. Kyse oli aidosti kodin, uskonnon ja

isänmaan – suomalaisten tärkeimpien arvojen puolustami-sesta.

Tässä puolustustaistelussa onnistuttiin. Suomi säilytti itsenäisyytensä ja demokraattiset vapautensa. Tänään ihmiset saavat elää vapaasti kodeissaan ja uskoa vapaasti. Tämän torjuntavoiton merkitystä ei vaaran vuosina tunnustettu eikä sen hankkineita veteraaneja arvostettu, kenttäpiispa sanoi.

Kenttäpiispa **Pekka Särkiö** johti siunaustoimituksen apu-naan kolme sotilasappia ja kolme siviilipappia. Kadetit kantoivat arkut hautaan. Seppeleitä laskivat yhdeksän eri yhteisöä tai järjestöä.

Eduskunnan puhemies **Eero Heinäluoma** sanoi puheessaan: - Olemme kokoontuneet rakkaan isänmaamme yhteen kaikista arvokkaimmista tilaisuuksista. Olemme saattamassa viimeiselle matkalle sotiemme sankareita oman kotomaamme multiin.

Ilman sotiemme veteraaneja ja lukuisia sankarivainajiamme meillä ei olisi vapaata isänmaatamme. He puolustivat yhdessä maatamme sen vaikeina hetkinä. Heitä meidän on kiittäminen siitä, että Suomen sinival-koinen lippu liehuu vapaana tänään lippusaloissa. Heitä meidän on kiittäminen siitä, että olemme saaneet kehittää maastamme yhden parhaiten menestyneen maan maailmas-sa.

Tänään suremme kaikki yhdessä sankarivainajien omaisten ja jälkeläisten kanssa heidän menetystään. Voimme yhdessä jakaa lohdutuksen sanat ja tunteet. Sankarivainajat antoivat kalleimpansa, oman henkensä, isänmaan puolustamisessa. Tämä tieto auttakoon meitä kestämään surumme.

Meidän oikeutemme ja velvollisuutemme on kunnioittaa heidän tekojaan ja muistoaan. Valtiovallan puolesta haluan muistaa syvällä osanotollani teitä omaisia menetyksestänne.

Puheensa lopuksi puhemies Heinäluoma laski yhdessä kansanedustaja **Ari Torniaisen** kanssa eduskunnan seppeleen.

Muistotilaisuus Maasotakoululla

Maasotakoulun ruokalassa pidetyssä muistotilaisuudessa yhdistyksen puheenjohtaja

Pertti Suominen sanoi:

- Me olemme tänään, Kaatuneitten muistopäivänä, tehneet viimeisen palveluksemme viidelle tunnistetulle ja 37

tunnistamattomalle sotiemme sankarivainajalle saattamalla heidät arvokkaalla tavalla Lappeenrannan sankarihautausmaahan. Me olemme saattaneet heidät vihdoin sotavuosi-en vahvaa perinnettä noudattaen vieraalta maalta kotimaan multiin.

Valtaosa näistä tunnistetuista on haudattu vaikuttavin ja mieleenpainuvien menoin koti-seurakuntansa sankarihautausmaihin ja sukuhautoihin. Tänään täällä Lappeenrannassa sankarihautaan saatetun sotamies **Eemil Seppäsen** tavoin, monilla heistä onkin jo kaatumisestaan lähtien ollut oma nimikkopaikkansa odottamassa kotiseudun sankarihautausmaalla.

Puheensa lopuksi puheenjohtaja **Suominen** kiitti kaikkia hautajaisvalmisteluihin osallistuneita.

Itä-Suomen Sotilasläänin komentaja prikaatikenraali **Veli-Pekka Parkatti** esitti puolustusvoimien tervehdyksen, jossa hän kertoi tapahtumista **Eemil Seppäsen** yksikössä 1940.

Lappeen kirkon edustalla tapasivat (vas.) venäläinen etsijä **Stanislav Shcherbak**, etsijä **Osmo Eskola**, takana etsijä **Frans Franzen**, venäläinen etsijä **Andrei Smolenski**, etsijä **Pentti Killström** ja etsijä **Erkki Stenman**.

Veteraanijärjestöjen seppeleen laskivat (vas.) **Martti Kuivala**, **Finn-Göran Wennström** ja **Matti Louekoski**.

Eduskunnan puhemies **Eero Heinäluoma** laski eduskunnan seppeleen yhdessä kansanedustaja **Ari Torniaisen** kanssa.

Kenttäpiispa **Pekka Särkiön** johdolla kolme sotilasappia ja kolme siviilipappia siunasi vainajat.

Kentälle jääneiden etsinnät 1992-2012

Etsinnöissä löydetty 1145
Henkilöllisyys tunnistettu 336

Tunnistamattomina
haudattu (757)
Lappeenranta 673
Joensuu 84

Tunnistettuina haudattu (336)
Kotiseurakunnat 273
Kajaani 34
Lappeenranta 17
Helsinki 12

Tunnistamista odottaa 52